

58. Фестивал
професионалних
позоришта Србије
„Јоаким Вујић“

Јоаким у својој кући

Крагујевац
Књажевско-српски
театар
7-14. мај 2022.

58.
ЈОАКИМ

Јоаким у својој кући

Крагујевац
Књажевско-српски
театар
7-14. мај 2022.

ИЗВЕШТАЈ СЕЛЕКТОРА 58. ФЕСТИВАЛА ПРОФЕСИОНАЛНИХ ПОЗОРИШТА СРБИЈЕ „ЈОАКИМ ВУЈИЋ“

Да бих озбиљније сагледао интересовања и путеве којима иду позоришта Србије јужно од Саве и Дунава, одгледао сам, поред шеснаест пријављених представа, још дванаест по сопственом избору.

Уредба о забрани запошљавања је буквално десетковала позоришта у унутрашњости, која су и без Уредбе кубурила са кадровима и финансијама. Локалне власти су биле много ригорозније од београдских и државних, које су позориштима гледале кроз прсте, верујући, ако не знајући, са каквим се проблемима театри боре.

Знајући стање позоришта ван Београда, питао сам се шта су изабрали, како се боре са огромном несташицом новца и кадрова.

И ево шта сам видео – од представа које су пријављене, пет су писали писци рођени у осамнаестом и деветнаестом веку, дакле, прави класици – Лесинг, Ибзен, Жари, Трифковић... Нушић.

Највише је писаца који су стварали искључиво у двадесетом веку – Крлежа, А. Поповић, Харвуд, Симовић, В. Лукић, Д. Јовановић и Вајлдер.

Од савремених писаца, писаца двадесет првог века ту су – Макдона, Б. Скерлић, фон Мајенбург, М. Деполо, Т. Грумић и В. Давидовић.

Најстарији Лесинг има данас 293 године, а најмлађа Вида Давидовић 24 године.

Рођени су од Уба – Александар Поповић, до Јужноафричке Републике – Роналд Харвуд.

Из овога се изводи закључак да су интересовања позоришта из унутрашњости веома разноврсна и кад је у питању раздобље у коме су аутори стварали, али и географске одреднице, што значи и теме којима су се ствараоци бавили.

Овакав репертоар обећавао је узбудљиво путовање по српским театрима и пуно изненађења.

Тако је и било.

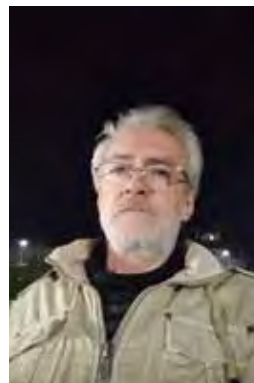
Мада се види да су театри најчешће бирали комаде са релативно мало глумаца, скромном сценском опремом и костимима. Знамо зашто.

Наравно, има и изузетака, али они само потврђују правило.

Овога пута, по мојој процени било је нерешено: од укупно осам изабраних представа, четири су настале по текстовима савремених писаца, а четири по делима старијих аутора.

Како ће бити касније, куд плови брод театарa у унутрашњости, видећемо...

Селектор, Зоран Карајић

Зоран Карајић

ТАКМИЧАРСКИ ПРОГРАМ

7. мај 2022. 20.00 часова

НА РУБУ ПАМЕТИ

ЈЕДНЕ ПИЈАНЕ НОВЕМБАРСКЕ НОЋИ 1918.

Мирослав Крлежа (по делима М. Крлеже, Ива и Тене Штивичић)

Режија: Марко Мисирача

Књажевско-српски театар Крагујевац /
Хрватски културни центар Београд

8. мај 2022. 20.00 часова

ОСЛОБОЂЕЊЕ СКОПЉА

Душан Јовановић

Режија: Горчин Стојановић

Народно позориште Ниш /
Народно позориште Лесковац

9. мај 2022. 20.00 часова

СТВАРАЊЕ ЧОВЕКА

Тијана Грумић

Режија: Миа Кнежевић

Народно позориште Лесковац

10. мај 2022. 20.00 часова

ТРПЕЛЕ

Бобан Скерлић и Милена Деполо

Режија: Александра Ковачевић

Краљевачко позориште /
Шабачко позориште

11. мај 2022. 20.00 часова

ЦРНА ОВЦА

Вида Давидовић

Режија: Снежана Тришић

Краљевачко позориште

12. мај 2022. 20.00 часова

СВЕ НЕСРЕЋНЕ ПОРОДИЦЕ ЛИЧЕ НА СРЕЋНЕ ПОРОДИЦЕ

Патрик Лазић и Милена Деполо

Режија: Патрик Лазић

Народно позориште Пирот

13. мај 2022. 20.00 часова

ИЗБИРАЧИЦА 42

по мотивима Избирачице Косте Трифковића

Режија: Владимир Попадић

Крушевачко позориште

ПРЕДСТАВА У ЧАСТ НАГРАЂЕНИХ

14. мај 2022. 20.00 часова

СВИЊСКИ ОТАЦ

Александар Поповић

Режија: Хаџи Немања Јовановић

Народно позориште Ужице

ПРАТЕЋИ ПРОГРАМ

4. мај – 4. јун

Фоаје Књажевско-српског театра

ИЗЛОЖБА „МИЈА АЛЕКСИЋ – БИТИ ГЛУМАЦ”,

организатор Дом омладине Крагујевац, продукција
Културни центар Горњи Милановац

10. мај 12.00 часова

Мала сцена Књажевско-српског театра

РАДИОНИЦА „ДРАМАТИЗАЦИЈА САВРЕМЕНЕ КЊИЖЕВНОСТИ – ИЗАЗОВИ И РЕШЕЊА”,
Милош Латиновић, књижевник

11. мај 12.00 часова

Мала сцена Књажевско-српског театра

ПРЕДАВАЊЕ „МИСЛИ ЈОВАНА СТЕРИЈЕ ПОПОВИЋА О ПОЗОРИШТУ И ГЛУМИ”,

др Немања Савковић, доцент на Факултету уметности
Универзитета у Приштини

13. мај 18.00 часова

Мала сцена Књажевско-српског театра

ПРЕДАВАЊЕ „ЈОАКИМ ВУЈИЋ: СРПСКОГ ПОЗОРИШТА КАМЕН ОДБАЧЕНИ, КАМЕН УГАОНИ”,

др Исидора Поповић, театролог

14. мај 18.00 часова

Мала сцена Књажевско-српског театра

ПРЕДСТАВЉАЊЕ МОНОГРАФИЈЕ „СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: ТИХИ МАЈСТОР ВЕЛИКОГ УМЕЋА”,

Зоран Јеремић, приређивач монографије, Зоран Жеравчић, представник издавача - „Колектив”
Ужице и мр Немања Ранковић, глумац и редитељ

О (58.) ФЕСТИВАЛУ ПРОФЕСИОНАЛНИХ ПОЗОРИШТА СРБИЈЕ „ЈОАКИМ ВУЈИЋ”

Фестивал професионалних позоришта Србије „Јоаким Вујић” један је од најстаријих позоришних фестивала у земљи и траје у континуитету од 1965. године. Ове године се одржава у граду који слави име оснивача институционалног театра у Србији, Јоакима Вујића, чиме се и обележава 250 година од његовог рођења.

Приликом оснивања Заједнице професионалних позоришта Србије усаглашено је да се покрене фестивал, који је прве 42 године носио назив – Сусрети професионалних позоришта Србије „Јоаким Вујић”. Ове сусрете позоришних представа у Републици Србији, јужно од Саве и Дунава, основали су 1965. године председници општина у којима су постојала професионална позоришта: Зајечар, Крагујевац, Ниш, Ужице, Шабац, Лесковац, Пирот и Приштина. Нешто касније им се придружио Крушевац, 1971, Врање и Краљево 1997. године, од 2009. године Лазаревац, а потом Регионално позориште Нови Пазар, Градско позориште Чачак, Позориште за децу Крагујевац, Луткарско позориште Ниш.

Свих 16 позоришта јужно од Саве и Дунава, а која истовремено чине Заједницу професионалних позоришта Србије (Књажевско-српски театар, Крагујевац; Народно позориште Ниш; Народно позориште Приштина са привременим седиштем у Грачаници; Народно позориште Ужице; Народно позориште Лесковац; Народно позориште Пирот; Регионално позориште Нови Пазар; Позориште Тимочке крајине, Зајечар; Позориште „Бора Станковић”, Врање; Крушевачко позориште; Шабачко позориште; Краљевачко позориште; Прво приградско позориште, Лазаревац; Градско позориште Чачак; Позориште за децу Крагујевац; Луткарско позориште Ниш), учествују директно или индиректно на овом фестивалу. Уз то треба истаћи и учешће других позоришта Србије кроз присуствовање њихових представника на овом фестивалу, било као

стручних сарадника или као гостију или као гостујућих представа.

Новим менаџмент приступом, заснованим на равноправном дугорочном партнерству професионалних позоришта са ових простора, жели се створити јака позоришна сцена Србије. Фестивал се остварује поштовањем принципа ротације града домаћина Фестивала – Фестивал се у једном граду одржава највише две године узастопно са циљем да позитивни ефекти Фестивала равномерно делују на целој територији

Мр Спасоје Ж. Миловановић

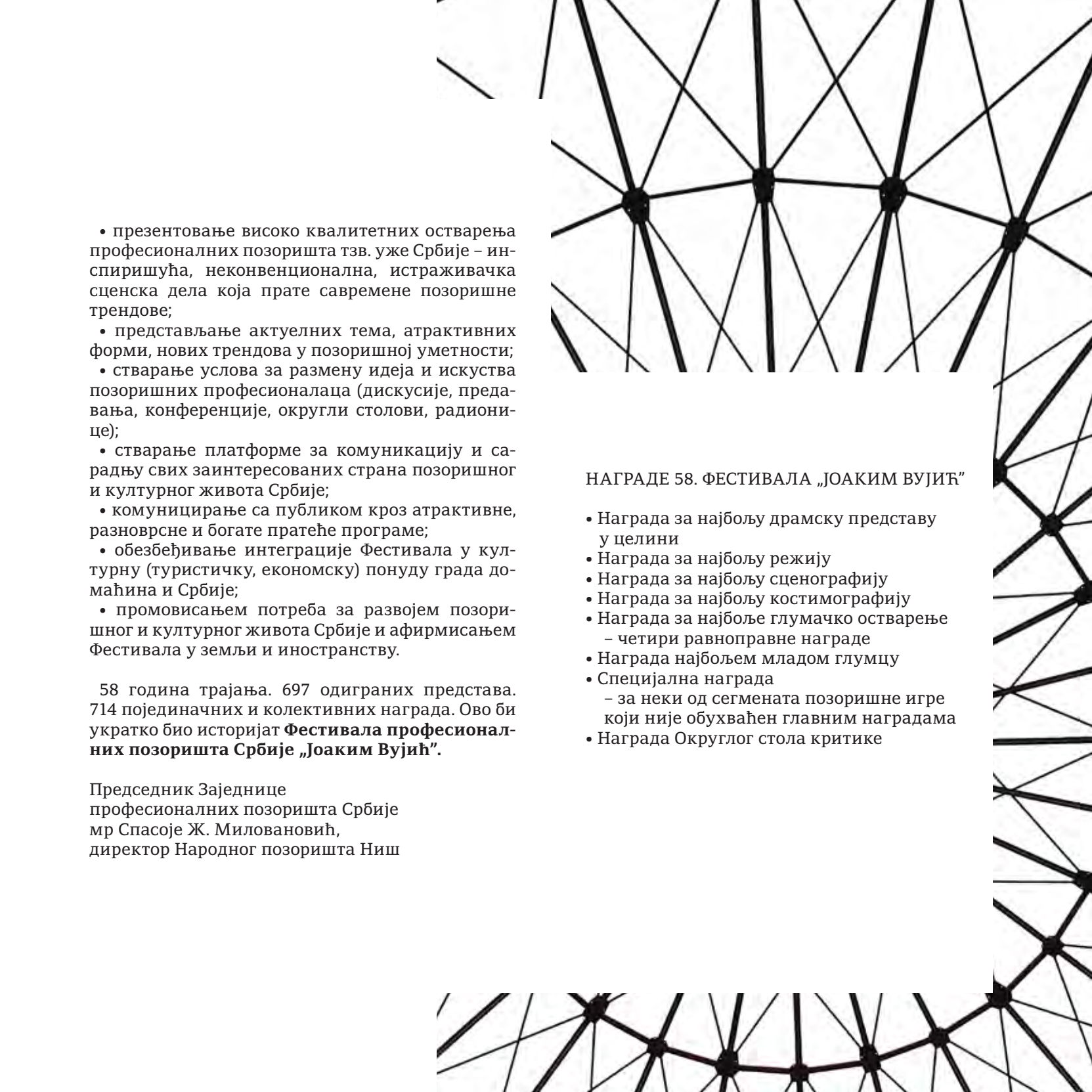
Заједнице професионалних позоришта. На тај начин, Фестивал доприноси децентрализацији у култури и равномерном развоју позоришне и културне сцене Србије. Принцип ротације подвлачи и значај равноправности чланова Заједнице, тј. њихову подједнаку одговорност и бригу за одржавање и унапређење квалитета Фестивала.

58. Фестивал професионалних позоришта Србије „Јоаким Вујић” је заједнички пројекат

Заједнице професионалних позоришта Србије и позоришта града домаћина Крагујевца.

Фестивал „Јоаким Вујић” као партнерски пројекат Заједнице професионалних позоришта и града домаћина Фестивала жели да развија и одржава културни и естетски квалитет позоришне уметности Србије и то кроз:

- обележавање 250 година од рођења „оца позоришта Србије” Јоакима Вујића;

- презентовање високо квалитетних остварења професионалних позоришта тзв. уже Србије – инспиришућа, неконвенционална, истраживачка сценска дела која прате савремене позоришне трендове;

- представљање актуелних тема, атрактивних форми, нових трендова у позоришној уметности;

- стварање услова за размену идеја и искуства позоришних професионалаца (дискусије, предавања, конференције, округли столови, радионице);

- стварање платформе за комуникацију и сарадњу свих заинтересованих страна позоришног и културног живота Србије;

- комуницирање са публиком кроз атрактивне, разноврсне и богате пратеће програме;

- обезбеђивање интеграције Фестивала у културну (туристичку, економску) понуду града домаћина и Србије;

- промовисањем потреба за развојем позоришног и културног живота Србије и афирмисањем Фестивала у земљи и иностранству.

58 година трајања. 697 одиграних представа. 714 појединачних и колективних награда. Ово би укратко био историјат **Фестивала професионалних позоришта Србије „Јоаким Вујић“**.

Председник Заједнице
професионалних позоришта Србије
мр Спасоје Ж. Миловановић,
директор Народног позоришта Ниш

НАГРАДЕ 58. ФЕСТИВАЛА „ЈОАКИМ ВУЈИЋ“

- Награда за најбољу драмску представу у целини
- Награда за најбољу режију
- Награда за најбољу сценографију
- Награда за најбољу костимографију
- Награда за најбоље глумачко остварење – четири равноправне награде
- Награда најбољем младом глумцу
- Специјална награда – за неки од сегмената позоришне игре који није обухваћен главним наградама
- Награда Округлог стола критике

РЕЧ ДИРЕКТОРА КЊАЖЕВСКО-СРПСКОГ ТЕАТРА

Изузетно ми је задовољство што могу да вас поздравим на почетку једне од најзначајнијих позоришних манифестација у нашој земљи, на почетку 58. Фестивала професионалних позоришта Србије „Јоаким Вујић”.

Посебно ми је драго да је Књажевско-српски театар домаћин фестивала који носи име Јоакима Вујића, оснивача нашег позоришта. Сада већ давне 1965. године, управо из Крагујевца је и потекла иницијатива за оснивање фестивала чији смо данас домаћини.

У години када обележавамо 250 година од рођења Јоакима Вујића, крагујевачкој позоришној публици представиће се седам позоришних представа и седам позоришта у такмичарском програму, док ће осма представа бити изведена у част награђених. Публика ће имати прилике да доживи фестивал у пуном капацитету, јер ће поред извођења позоришних представа заинтересовани моћи да посете изложбу, предавања, учествују у различитим радионицама и разговорима о представама.

Позоришни пламен који је те давне 1835. године оснивајући Књажевско-српски театар у Крагујевцу, запалио Јоаким Вујић не гаси се ни данас, што најбоље сведочи селекција 58. Фестивала. Сигуран сам да ће представе које ће бити изведене на сцени најстаријег позоришта у Србији, показати квалитет, разноврсност и уметнички потенцијал позоришта јужно од Саве и Дунава. После 15 година наш театар је домаћин овог престижног фестивала, а Јоаким Вујић, отац српског позоришта, поново је у својој кући, у театру који је и основао.

Верујући у квалитет овогодишње селекције, желим Вам искрену добродошлицу на 58. Фестивал професионалних позоришта Србије „Јоаким Вујић”.

Директор Књажевско-српског театра
Младен Кнежевић

Младен Кнежевић

САВЕТ ФЕСТИВАЛА

Спасоје Ж. Миловановић, директор Народног позоришта у Нишу

Младен Кнежевић, директор Књажевско-српског театра

Владимир Ђуричић, директор Позоришта тимочке крајине „Зоран Радмиловић” Зајечар

Градимиr Филиповић, директор Народног позоришта Пирот

Предраг Радоњић, директор Народног позоришта Приштина

Бранислав Недић, директор Крушевачког позоришта

Зоран Стаматовић, директор Народног позоришта Ужице

Миодраг Динуловић, директор Краљевачког позоришта

Сеадетин Мујезиновић, директор Регионалног позоришта Нови Пазар

Драган Марјановић, в. д. директора Народног позоришта Лесковац

Ивана Недељковић, директорка „Пулс театра” Лазаревац

Владимир Василић, в. д. директора Шабачког позоришта

Јелена Стојановић Патрногић, директорка Позоришта за децу Крагујевац

Милица Радуловић, директорка Позоришта лутака Ниш

Ненад Јовић, директор Позоришта „Бора Станковић” Врање

Братислав Јанковић, директор Градског позоришта Чачак

ИВАНА НЕДЕЉКОВИЋ

Дипломирала је глуму на Академији уметности у Београду, на драмском одсеку, у класи професора Ивана Бекјарева (1999. године). Похађала је Високу школу за медије на Медија план институту, Лил, Француска (одсек у Сарајеву 2000/2001). Тренутно похађа мастер студије на Факултету драмских уметности у Београду, на одсеку за теорију драмских уметности.

Од 2005. до 2008. године члан је Удружења драмских уметника Србије у статусу слободног уметника. Обавља функцију председнице Удружења драмских уметника Лазареваца „Пулс” од 2002. године. На позицији председнице Савета за културу ГО Лазаревац била је од 2005. до 2009. Радилa је као уредница сценског програма у Центру за културу Лазаревац (2008–2012). Функцију заменице председника Заједнице професионалних позоришта Србије обављала је од 2012. до 2015, а председница Заједнице била је у периоду од 2015. до 2018.

Уређивала је јутарњи и позоришни програм на ТВ Јаста (2001/2002), а у периоду од 2008. до 2012. ради као уредница сценског програма Центра за културу Лазаревац. Била је уметнички селектор „Позоришне ревије” у Аранђеловцу од њеног оснивања до 2015. године. Стални је члан уметничког Савета Фестивала хумора за децу, оснивач манифестације „Дани Колубарске битке”, а од 2020. године представља Србију у Евроазијској асоцијацији позоришта са седиштем у Истанбулу (Малтепе), Турска.

Оснивач је Првог приградског позоришта у Лазаревцу, на чијем је челу од 2012. године па до данас.

У матичном позоришту, као и у позориштима Србије (Позориште „Добрица Милутиновић”, Сремска Митровица, НП Пирот, РП Нови Пазар, Позориште „Бора Станковић” у Врању, НП Лесковац, НП Ниш, Битеф театар, Народно позориште у Београду, Позориште на Теразијама, УК „Вук Стефановић Караџић”, НП „Стерија”, Вршац, Театар „Бојан Ступица”, НП Ужице) остварила је близу 60 позоришних улога. Играла је у делима Нушића, Шекспира, Чехова, Кољаде, Лорке, Голдонија, Кунија, Мекдоналда, Симовића, Црнчевића, Хармса, Елфриде Јелинек, али и домаћих савремених драмских писаца: Маје Пелевић, Горана Миленковића, Милоша Николића, Данице Николић, Сање Савић, Биљане Србљановић, Браниславе Илић. Играла је на филму

– Кола 375, Ах Џо и Ойџимистии, као и у серијама Кампионције г. о. о. и Бранилац (РТС). За радио Београд снимила је шест радио драма.

Аутор је документарне драме Хлеба и уиара (објавио БХ Радио 1), као и дечијег програма Иза седам јора, РТВ ГЕМ.

Извршни је продуцент на 79 позоришних представа матичне куће и копродуцентских кућа. Продуцент документарног филма Колубарска бишка, који је рађен поводом 90 година од Колубарске битке.

За свој рад награђивана је појединачним, али и колективним наградама.

Ивана Недељковић

МР НЕМАЊА РАНКОВИЋ

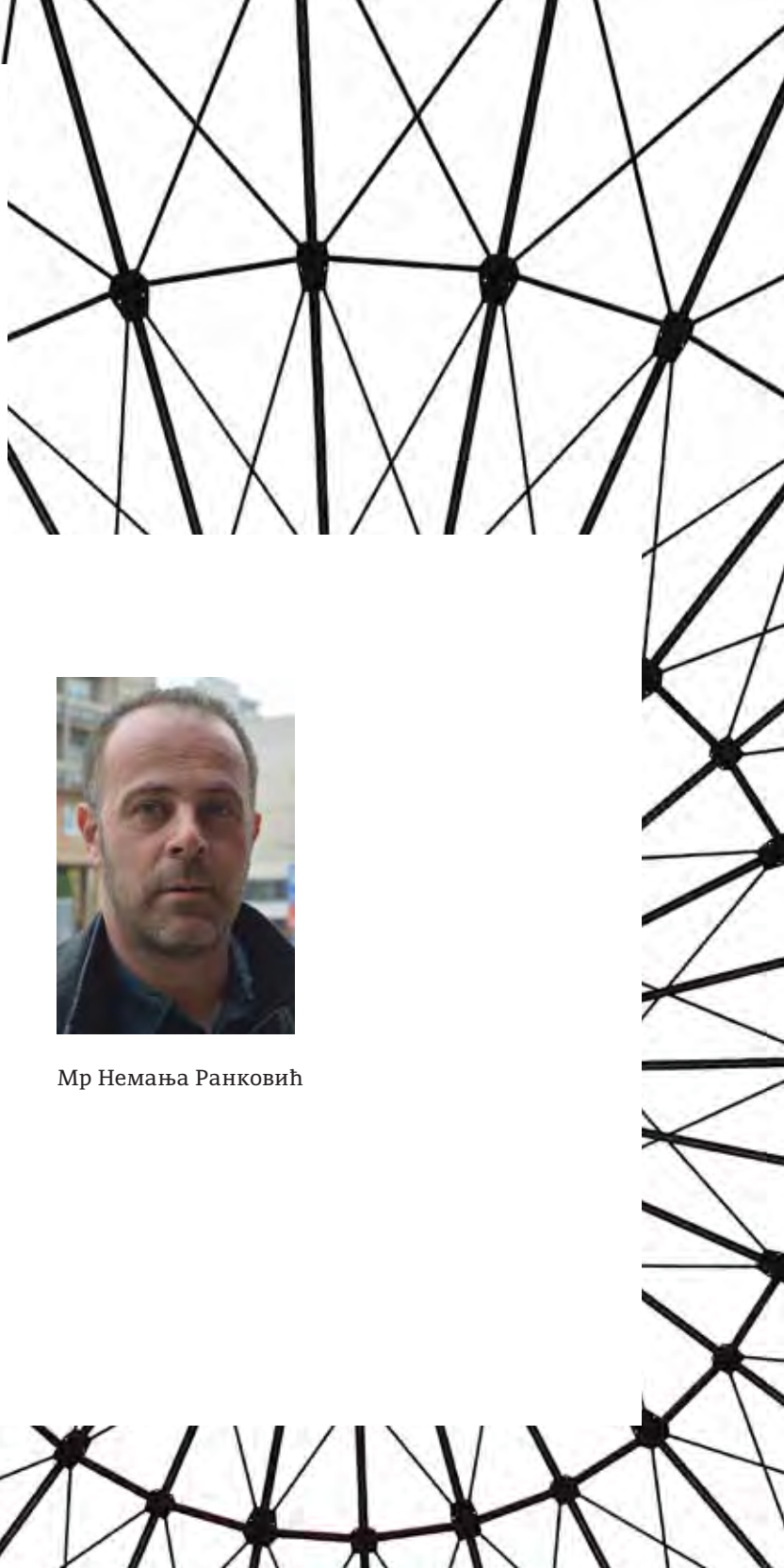
Глумац и редитељ, рођен 1979. у Ужицу. Дипломирао на Академији уметности у Новом Саду 2002. у класи Виде Огњеновић. Звање магистра уметности стекао на Универзитету уметности у Београду 2006. под менторством Огњенке Милићевић. 2003. године похађао радионице на Институту Гротовски центра у Вроцлаву. На позив Елен Стјуарт (LaMaMa) 2007. учествује на Међународном симпозијуму позоришних редитеља у Сполету. Као стипендиста Гетеовог института током 2010. боравио у Хамбургу (Thalia Theater), а у Чикагу као стипендиста програма „Отворени свет” из области менаџмента у позоришту, под покровитељством Америчког конгреса, 2013. године. Запослен у Народном позоришту Ужице на месту уметничког директора и уметничког директора ЈПФ – „Без превода”, где је реализовао преко седамдесет позоришних продукција и четрнаест фестивала. Члан УО Српског центра међународног позоришног института у периоду од 2011. до 2015. године. На међународни мастер програм М. А. Teaching Professional Theatre Practice примљен 2015. код др Јурија Alschitza, АКТ – ZENT International Theatre Centre Berlin. Званични делегат Српског центра ITI-ја на 34. Светском конгресу Међународног позоришног института под окриљем УНЕСКА у Јеревану, 2014. године.

Режирао више представа од којих су најзначајније: *Умешноћ и доколица* – Стив Тешић, *Инес де касиро* – Џо Клифорд, *Меџак за све* – Душан Спасојевић, *Силејка и љубав* – Фридрих Шилер, *Одумирање међега* – Бранко Ћопић, *Невидљиви људи* – Јелена Кајго, *Сведобро* – Стеван Вранеш, *Посејта* – по мотивима *Посејте сша-ре даме* Ф. Диреманта. Као глумац играо у следећим представама: *Бојојављенска ноћ*, *Тартиф*, *Како засмејати јосиодара*, *Виза...* Као члан жирија учествовао у раду следећих фестивала: Међународни фестивал амбијенталног театра „Тврђава Театар”, Смедерево 2009, 17. Театар фест „Петар Кочић”, Бања Лука, БИХ 2014, 43. ИНФАНТ – Интернационални фестивал алтернативног и новог театра, Нови Сад 2016.

Представе које је режирао учествовале су на разним фестивалима. Добитник награде за режију на Фестивалу „Јоаким Вујић” 2007.

Мр Немања Ранковић

СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ

Рођена 1955. у Ужицу. 1980. дипломирала на Факултету примењене уметности, одсек костимографија у класи професорке Анђелке Слијепчевић. На истом факултету прве две године студирала вајарство. Бора вила у Паризу и Милану усавршавајући се и радећи као модни креатор. Радила је у модној индустрији у „Таратексу» у Бајиној Башти као модни креатор (1981), такође у „Тифани”-ју у Чачку. Током три године радила је у Уметничкој школи у Ужицу као професор на одсеку Стилски кројач. На краћим филмским формама радила је са редитељима Драганом Кресојем и Милијом Животићем.

Од децембра 1981. ради у Народном позоришту у Ужицу као костимограф.

Урадила до сад најмање 200 представа (за неке од њих и сценографију) и повремено се бавила модом, сликарством и графичким дизајном, сценографијом, унутрашњом архитектуром. Радила у Ужицу, Крагујевцу, Сомбору, Београду, Шапцу, Тузли, Прибоју, Зајечару, Приштини, Гњилану, Книну, Новој Вароши, Зрењанину, Крушевцу, Чачку, Ужгороду (Украјина), Херцег Новом...

Члан је Удружења ликовних и примењених уметника и дизајнера Србије од 1981. године, Удружења ликовних уметника Ужица и Удружења драмских уметника Србије. Имала је девет самосталних изложби, а више пута учествовала на групним изложбама и Салону Удружења ликовних уметника Ужица. Учествовала је на позоришном Бијеналу у Венецији као костимограф представе *Слуја двају јосиодара* Голдони, 2007.

Освојила је бројне награде за свој рад: на Сајму моде 1981. године Плакета УЛУПУДС-а за најбољу колекцију; Награда УЛУПУДС-а за костим у представи *Занарел или Уображени ројона* у Зајечару, 1997; „Ардалион” за костим у представи *Пер Гинџ*, режија Кокан Младеновић, на 4. ЈПФ Ужице, 2000; за исту представу по анкети Сцене – најбољи позоришни костим у сезони 1999/2000; признање Прстен са ликом Јоакима Вујића за изузетан допринос развоју Театра и допринос развоју позоришне уметности у Србији, Књажевско-српски театар, 2015; Плакета града Ужица 2018; Специјална награда за сценски дизајн за *Пилага* Пазолини, на Бијеналу сценског дизајна 2006. у конкуренцији 1400 сценских догађаја у Београду. Више награда на Фестивалу „Јо-

аким Вујић”: *Комунистички рај* А. Поповић (Ужице), награда за костим, Зајечар 1987; *Родољубци* Ј. С. Поповић (Приштина), Зајечар 1987; *Војцек* Г. Бихнер (Ужице), Награда „Иван Вучковић” за ликовност (са Снежаном Петровић), Приштина 1988; *Галеб* А. П. Чехов (Ужице), награда за костим, Пирот 1998; *Раго иде Србин у војнике* (Ужице), награда за ликовност са Миодрагом Табачким и Ивицом Клеменцом, Крушевац 1992; *Койље* (драматизација *Дорошеја* Добрила Ненадића) Ж. Хубач (Ужице), награда за костим, Пирот 1999; *Бојојављенска ноћ* Шекспир (Ужице), Шабац 2000; *Хасанајиница* Љ. Симовић (Ужице), на-

града за костим, Пирот 2003; *Тартиф* Молијер (Ужице), награда за сценографију са Миодрагом Миловановићем, Пирот 2002. Награде на фестивалима ЈоакимФест – за најбољу костимографију у представама *Код лејої изілега* Е. фон Хорвата (Крагујевац) и *Конкурс* А. Галина (Ужице), 2005. и ЈоакимИнтерФест – награда за ликовност *Родољубци* Стерија (Ужице), 2009.

Снежана Ковачевић

ФОТО: Игор Ђорђевић

Мирослав Крлежа (по делима М. Крлеже, Ива и Тене Штивичић)

НА РУБУ ПАМЕТИ ЈЕДНЕ ПИЈАНЕ НОВЕМБАРСКЕ НОЋИ 1918.

Режија: Марко Мисирача

Књажевско-српски театар Крагујевац /
Хрватски културни центар Београд

О представи

Одлука да се приступи раду на *На рубу памети* и *Пијаној ноћи* дошла је као последица опажања да у нашем друштву постоји потреба за повратком крлежијанског начина мишљења – циничног, али непоколебљивог, аргументованог, али недихотомичног. У том смислу, и у овој представи се преплићу личности из Крлежених дневника и личности из Крлежиног романа, људи различитих „погледа на свијет” и ликови разнородних идеолошких и моралних начела и сви заједно чине свеобухватан универзум. Све вријеме смо настојали да одржимо ту врсту амбиваленције, преиспитивања и потребе за довољно виспирним одговором који, ипак, не би био закључак. Иако је адаптација рађена управо у епохи, ту врсту усамљености јединог запитаног појединца осјећамо сви на много нивоа, поготово у ситуацији у којој се константно суочавамо са сукобљеним мишљењима у којима је тешко наћи логику или смисао. Управо зато тежили смо да кроз епоху прикажемо један другачији приступ који модерном друштву недостаје, Докторову способност синтезе.

Остаје нада да ћемо успјети гледаоцима кроз ову дијалектичност да приближимо и дијалектичност крлежијанских начела, органску, истиниту, непатворену, лишену малограђанштине и претенциозности. На крају крајева, понекад се учини да је једини пут управо тај „поглед на свијет”.

Вида Давидовић, драматуршкиња

7. мај 2022. 20.00 часова

НА РУБУ ПАМЕТИ
ЈЕДНЕ ПИЈАНЕ НОВЕМБАРСКЕ НОЋИ 1918.
по делима М. Крлеже, Ива и Тене Штивичић

Режија: Марко Мисирача
Драматургија: Вида Давидовић
Сценографија: Ана Колбјанова
Костимографија: Јелена Јањатовић
Музика, избор музике и аранжмани:
Драгослав Танасковић
Сценски говор: др Дејан Средојевић
Сценски покрет: Марија Миленковић
Дизајн светла: Анђела Кусић
Дизајн плаката и програма: Симона Дашић Раца
Стручна сарадница за плес: Сандра Пауновски

ИГРАЈУ:

Доктор / Мирослав Крлежа – **Милош Крстовић**
Јадвига Јесенска – **Сања Матејић**
Г. генерални директор Домаћински /
Пуковник Весовић – **Иван Видосављевић**
Г. др Хуго-Хуго / Славко Кватерник – **Чедомир Штајн**
Г. министар др Марко Антоније Јаворшек /
Грађанин / Лекар – **Никола Милојевић**
Г. др Вернер / Перо Крнета / Грађанин – **Саша Пилиповић**
Гђа Агнеза / Грађанка – **Мина Стојковић**
Г. др Атила пл. Ругвај / Српски официр – **Ненад Вулевић**
Егон пл. Сарваш-Даљски / Инж. Синек /
Југославен Шиме – **Аврам Цветковић**
Фон Петретич / Брицо / Војник Терзић / Агент ђудоредне
полиције / Југославен Блаж – **Богдан Милојевић**
Генералица Амалија Аквакурти пл. Сарваш-Даљска /
Југославенка Злата – **Марија Ракочевић**
Певачица у Хотелу „Европа“ / Гђа Дамаскинијева /
Собарица / Југославенка Зофка – **Милица Мајсторовић**
Гђа Домаћинска / Југославенка Олга – **Надежда Јаковљевић**
Бенд у Хотелу „Европа“: **Драгослав Танасковић,**
Иван Филиповић, Душан Прличковски
Болничар: **Александар Милорадовић**

Инспцијент и суфлер: Александар Милорадовић
Шеф технике: Ненад Милорадовић
Светло: Никола Манић, Саша Радивојевић
Тон: Иван Филиповић, Добрица Андрић
Декоратери: Владислав Бркић, Страхиња Ђорђевић,
Зоран Стевановић
Реквизита: Саша Ђорђевић, Марија Вујичић
Гардероба: Драгица Илић, Мирјана Тодоровић
Шминка: Марија Курћубић
Кројачки радови: Мирјана Допуђа
Столарски радови: Зоран Јокановић
Фотографије у програму: Милан Маричић

У раду на драматизацији коришћени су сегменти из драме *Пијана ноћ 1918.* Ива и Тене Штивичић, сценарија серије *Путовање у Вучјак* Ива Штивичића и драматизације романа *На рубу памети* Вере Црвенчанин.
Поједине кореографије инспирисане су радовима Пине Бауш (Pina Bausch).

Производња: Књажевско-српски театар Крагујевац /
Хрватски културни центар Београд

Душан Јовановић

ОСЛОБОЂЕЊЕ СКОПЉА

Режија: Горчин Стојановић

Народно позориште Ниш /
Народно позориште Лесковац

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ
НИШ

НАРОДНО
ПОЗОРИШТЕ
ЛЕСКОВАЦ

О представи

Ослобођење Скопља је комад о одрастању.

Да ли је могуће одрастати без иницијације насиљем, без ране спознаје о Злу?

Да ли је неопходно суочавање са тамном страном људске природе, још у детињству, не би ли се разумевао свет око себе?

Шта је тачно слобода?

Кад растемо, да ли се свет смањује или ми постајемо већи?

Шта је смисао нашег постојања? Љубав? А шта ако није?

Ако је нема? Ако је не препознамо?

Јесмо ли ми збиља деца својих родитеља, или својих прародитеља? Да ли је код нас свако друго поколење увек на жртвеном олтару настанка Новог?

Је ли Ново боље од Старог? Је ли Старо боље од Новог?

Иде ли свет напред, назад или у свим правцима истовремено?

Може ли један људски живот бити лишен искуства рата?

Кад бих имао бар један одговор, не бих радио ову представу. Кад одговоре које мислим да имам не би изнова под сумњу ставило непосредно, посредно, проживљено или сањано искуство, не бих се бавио театром.

Душану Јовановићу дугујем ову представу, у име оног викенда на Чрном врху, оних ноћи у Драми СНГ-а, оних дана у Београду и Бечу, оног последњег сусрета у Љубљани, оних размењених писама, оних смехова, пењања по врлетима, вечере код Мете, разговора о свему, па и позоришту. Нишком театру дугујем у име Ђалетовог *Воћној дана* од пре четрдесет година, кад сам први пут био у Нишу и ушао у Народно позориште. Себи дугујем у име себе дванаестогодишњег, док на сарајевском МЕСС-у гледам прве изведбе *Ослобођења* –љубљанску, у режији Георгијевског, и скопску, у режији Унковског.

Свег Душан, надам се да те нисам изневерио.

Одано,
Г. С.

Горчин Стојановић, редитељ

8. мај 2022. 20.00 часова

ОСЛОБОЂЕЊЕ СКОПЉА
Душан Јовановић

Превод: Наташа Илић
Режија, сценографија и избор музике:
Горчин Стојановић
Костимограф: Марина Вукасовић Меденица
Асистент костимографа: Катарина Павловић
Лектор: Наташа Илић
Фотографије: Никола Милосављевић /
Студио Брада
Организатор: Ивана Мадич

Инсписијент: Слободан Илић
Дизајн тона: Александар Стевановић
Дизајн светла: Војкан Добросављевић
Расветљивачи: Давид Јовановић,
Марко Ђорђевић
Суфлер: Вања Шуклета

Техничка екипа:
Технички директор: Дејан Митић;
мајстор сцене: Славиша Филиповић;
декоратери: Мића Лазаревић, Марин
Рајић, Миодраг Ђорђевић; реквизитер:
Драган Николић; гардеробери: Душица
Младеновић, Марко Динић; шминкери,
власуљари: Љиљана Рашић, Ивана Ла-
заревеић, Марија Цветановић; кројачки
радови: Марина Стевановић, Владимир
Пекић, Олгица Митић; радионица:
Богољуб Ђорђевић, Горан Станковић,
Бранислав Николић, Драган Перић;
набавка: Богдан Тодоровић, Зоран
Денчић; возач: Небојша Шарчевић.

Копродукција Народног позоришта
Ниш и Народног позоришта Лесковац

ИГРАЈУ:

Зоран – **Милош Цветковић**
Лица – **Мина Цоцић**
Георгиј – **Александар Маринковић**
Ленче – **Евгенија Станковић**
Ана – **Весна Јосиповић**
Ваво – **Драган Марјановић**
Тасин – **Мирољуб Недовић**
Крсте / Начелник – **Данило Петровић**
Господинов / Трајко – **Стефан Младеновић**
Ристе / Стојчев – **Марко Радојевић, к. г.**
Бале / Оскар – **Марко Павловски**
Рената – **Наталија Јовић, к. г.**
Биба – **Нађа Недовић Текиндер**
Доктор / Поп – **Мирослав Јовић**
Немачки официр – **Александар Крстић**
Отац – **Урош Милојевић**

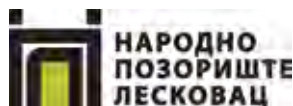

Тијана Грумић

СТВАРАЊЕ ЧОВЕКА

Режија: Миа Кнежевић

Народно позориште Лесковац

О представи

Према подацима из 2021. године 270 милиона људи је у миграцији, у покрету, без станишта, раздвојено од својих породица.

Пошто ратна разарања не престају, *Стварање човека* можда може да се догоди ако научимо поново да стварамо емпатију и поштовање за животе других.

Миа Кнежевић, редитељка

9. мај 2022. 20.00 часова

СТВАРАЊЕ ЧОВЕКА
Тијана Грумић

Редитељка: Миа Кнежевић
Сценографкиња: Миљена Вучковић
Композитор: Александар Спасић
Костимографкиња: Биљана Гргур
Кореографкиња: Јелена Алемпијевић
Дизајн светла: Радомир Стаменковић

ИГРАЈУ:

Аташ младић који је пливао и преживео – **Филип Радивојевић**
Јасир Аташов старији брат – **Филип Радивојевић**
Др Штраус криптозоолошкиња и истраживачица
морског дна – **Сузана Грујић**
Браца власник кафане код залива, шверцер – **Дејан Тончић к.г.**
Урбан Урбан концептуални уметник, добитник златне
кашике, престижне награде за најбољег уметника
21. века – **Драган Марјановић**
Отац отац од сина – **Иван Јанковић**
Дечак син од оца – **Петра Димитријевић**
Новинарка – **Мина Цоцић**

Бобан Скерлић и Милена Деполо

ТРПЕЛЕ

Режија: Александра Ковачевић

Краљевачко позориште /
Шабачко позориште

О представи

„Трпеле” је комад који се бави судбинама жена које су убиле своје злостављаче. Настао је на основу аутентичних исповести затвореница које су трпеле брутално насиље. Њихови покушаји да пронађу спас у институцијама система, породици, међу пријатељима, колегама и суседима наилазили су на зид одбијања. Други пол је вековима осуђен на трпно стање док је сила - мистични темељ ауторитета слепа за патњу потчињених. Затворени кругови системског насиља имплодирају и у овом тренутку, тражећи Нови, праведнији свет са више светлости, милости и љубави.

Александра Ковачевић, редитељка

10. мај 2022. 20.00 часова

ТРПЕЛЕ

Бобан Скерлић и Милена Деполо

Режија: Александра Ковачевић
Сценограф: Владан Славковић
Костимограф: Станислава Јамушаков
Композитор: Предраг Милановић
Сценски покрет: Дамјан Кецојевић
Дизајн светла: Радомир Стаменковић
Сарадник на пројекту: Биљана Славковић,
психотерапеуткиња

ИГРАЈУ:

Јагода – **Јасминка Хоџић / Биљана Костантиновић**
Дуња – **Александра Ристић**
Малина – **Горица Динуловић**
Неранџа – **Соња Милојевић**
Вишња – **Биљана Талић**
Грозда – **Деана Костић**
Купина – **Светлана Миленковић**

Вида Давидовић

ЦРНА ОВЦА

Режија: Снежана Тришић

Краљевачко позориште

О представи

У току процеса рада на тексту и представи било је неизбежно присетити се свих образаца наше личне и колективне историје који су формирали глобално стадо и прогнали сваку црну овцу која је подигла своју главу из масе. Последњих деценија унутрашње и спољашње друштвено-политичке околности трансформисале су наше друштво у систем поремећених вредности који је пред колапсом и сломом. Такву друштвену катаклизму пробали смо да истражимо кроз личну и колективну одговорност и склоност идеолошким заблудама и манипулацијама.

Када се инфантилна и наивна самообмана преобрази у скаредни пир и похлепу за капиталом, раслојено друштво почиње да се батрга у ироничним понорима трагичне фарсе. Апсурд ове представе је у томе што један поштен човек поремети цео систем који је утемељен на ситном и крупном лоповлуку, а када лоповлук крене да отима добра која нису материјална, ово постаје прича о страдању, о томе да смо изградиле свет у коме је немогуће бити и остати човек, *поштен човек*.

Црна овца је наш покушај да схватимо како је нестала револуција, а љубав и човечност постале непотребне и сувишне вредности. Запитали смо се ко нам је украо идеале, младост, здравље, љубави, будућност, neroђену и рођену децу? У који то део света може да се емигрира и буде спокојан када остатак света, негде тамо, колабира? Ко нам је украо интелектуално својину, вољене особе, наду и храброст да будемо црне овце?

Снежана Тришић, редитељка

11. мај 2022. 20.00 часова

ЦРНА ОВЦА
Вида Давидовић

Режија и драматургија: Снежана Тришић
Композиторка и аранжерка: Марија Балубџић
Сценографкиња: Снежана Тришић
Костимографкиња: Милица Грбић–Комазец
Сценски покрет и кореографија:
Катарина Илијашевић и Снежана Тришић
Лектор: Ђорђе Марковић
Дизајн светла: Радомир Стаменковић
Асистенткиња сценографа: арх. Ирена Николић

ИГРАЈУ:

Поштењак – увек као такав, мало прича и гледа
своја посла – **Никола Воштинић**
Љубавница – увек као таква – **Александра Аризановић**
Вођа, Богаташ и Сирмах – **Зоран Церовина**
Шефица банде, Банкарка, Тужитељка,
Министарка и Професорка – **Горица Динуловић**
Лопов 1, Сирмах – **Владимир Јовановић**
Лопов 2, Полицајац – **Предраг Павловић**
Лопов 3, Сирмах – **Биљана Талић**
Лопов 4, Шалтеруша – **Светлана Миленковић**

Организатор: Ален Кнежевић
Инспицијент–суфлер: Валентина Величанин
Шеф технике–реквизитер: Зоран Милић
Техничар тона: Слађана Пауновић
Асистент техничара тона: Душан Церовина
Техничар светла: Владимир Пешић
Декоратери: Марко Живковић, Слободан Гајовић,
Срђан Лазовић, Владимир Арсић
Расветљивач: Срђан Лазовић
Гардеробер: Оливера Живковић – Крстина Павловић
Шминкери: Бојана Кривокапић, Маја Јовановић
Моделар костима и израда костима: Јелена Павловић
Израда декора: Зоран Милић, Марко Живковић,
Слободан Гајовић, Срђан Лазовић
Дизајн пропаганде: Владан Славковић
Видео радови: Живота Јевтић; Фото: Ненад Миленковић

Патрик Лазић и Милена Деполо

СВЕ НЕСРЕЋНЕ ПОРОДИЦЕ ЛИЧЕ НА СРЕЋНЕ ПОРОДИЦЕ

Режија: Патрик Лазић

Народно позориште Пирот

О представи

Без имало патетичног претеривања, мало је осетљивијих тема од самоубиства деце и младих. Толико је ту питања на које породице и околина никада не добију одговоре, а тебе који ствар посматраш са стране врло лако обузме потреба упирања прстом и тражења кривца, пре свега у родитељима за које ретко имамо разумевања у томе да можда заиста није било могуће да препознају да се њихово дете спрема на тако нешто. Сви смо ми у овај процес ушли с неким својим предрасудама о томе какве су то породице којима се деси суицид: дисфункционалне, нездраве, токсичне, насилне, у сваком случају у нечему екстремне. Али онда погледаш, послушаш и упознаш и неке породице које се не уклапају у тај твој стереотип о дисфункционалним породицама и проблематичној деци. Прочиташ и велик број прича о некој узорној деци, за пример, вуковцима, успешним спортистима након којих остане само једно велико и необјашњиво зашто.

Немојте од нас очекивати одговор на питање зашто нам се деца убијају у толиком броју, јер га нисмо успели пронаћи. Могуће да нешто није у реду с временом у којем се таква деца осећају безнадежно? Или с државом која пажљиво узгаја егзистенцијалне страхове уместо да их неутралише? Или с доминантним системом вредности од којег се породице више не могу одбрани-ти? А можда је проблем и у самим породицама, том стубу друштва у који се толико заклињемо, али колико се суштински унутар њих разумемо и бавимо једни другима? Школа? Инстаграм? Депресија у комбинацији с чињеницом да и даље психичку бол не признајемо као довољно релевантну? Можда је све то заједно, а можда и ништа од тога, али је чињеница да су нам деца погубљена, тужна и љута. Разочарана и у породицу и у државу

12. мај 2022. 20.00 часова

и у време у којем одрастају. А ми можда мало превише подразумевамо да су све промене у понашању припадајуће том турбулентном периоду одрастања. Предлажем да размислите о томе да ли сте сигурни да бисте препознали сваку потенцијално ризичну промену на свом детету? Да ли сте сигурни да савршено познајете своје дете и то како се оно заиста осећа кад каже „добро сам”? Ако су ваши одговори потврдни, дивно за вас.

Патрик Лазић, редитељ

СВЕ НЕСРЕЋНЕ ПОРОДИЦЕ ЛИЧЕ НА СРЕЋНЕ ПОРОДИЦЕ

– документарна фикција о самоубиству у адолесценцији у форми дискусије –

Ауторски пројекат Патрика Лазића и Милене Деполо

Режија, сценографија, избор музике:
Патрик Лазић

Драматургија: Милена Деполо

Костимографија: Милица Грбић Комазец

Дизајн звука: Теодора Ђурковић

ИГРАЈУ:

**Александар Радуловић,
Александра Стојановић,
Милица Филић,
Данијела Ивановић,
Александар Алексић.**

по мотивима Избирачице Косте Трифковића

ИЗБИРАЧИЦА 42

Режија: Владимир Попадић

Крушевачко позориште

О представи

Још на факултету сам одлучио: никада нећу режирати Косту Трифковића, то је једини писац кога сам „одбацио“, као превише архаичног и незанимљивог. Истражујући могућности да кроз представу по Гогољевој „Женидби“, говорим о великом броју усамљених у зрелом добу, као једном од највећих проблема моје генерације (а уверен сам и целокупне Србије и Европе), прочитао сам Трифковићеву „Избирачицу“, тек да у њој пронађем неку идеју или добру тему за размишљање. Како је концепт да су ликови у раним четрдесетим, већ на првој страни ми је срце залупало: Малчика има четрдесет и кусур, а још увек живи са родитељима, који је третирају као принцезу на зрну грашка! То је то! Текст са три мушка и три женска лика је отворио много више простора за истраживање теме усамљености средовечних, него „Женидба“, која има један женски лик и неколико мушких. Моментално сам заборавио на све драматуршке недостатке текста и кренуо да измаштавам решења која ће надоградити структуру у правцу у коме желим.

Прво сам направио списак „усамљених“ из мог именика и растужио се: све сами дивни, квалитетни и успешни људи. У томе сам пронашао трагичку димензију теме. Схватио сам да представа не сме бити лакрдија, већ озбиљна студија, представа која дубоко и искрено трага за коренима проблема на емотивном, социолошком и менталитетском плану. Није ми било тешко да истражујем, јер сам и сам касно засновао породицу и дуго важио за вечитог „нежењу“. Пошао сам од себе! Од тог тренутка рад на овој представи постаје исповест. Знао сам да ништа у њој не сме бити лажно: говорићемо само о ономе што смо доживели и видели!

...

Уверен сам да само представа која носи ову – апсолутну дозу искренности и отворености, може да отвори ту јако болну тему нашег друштва, којом се, колико знам, нико у уметности до сада није бавио. Желим да буде гледана, да позове људе на размишљање, да укључи звоно за узбуну, јер прича о усамљенима је заправо прича о одумирању.

Владимир Попадић, редитељ

13. мај 2022. 20.00 часова

ИЗБИРАЧИЦА 42

Ауторски пројекат Владимира Попадића
по мотивима Избирачице Косте Трифковића

Текст, режија, избор музике:
Владимир Попадић
Сценограф: Весна Поповић
Костимограф: Јелена Перишић

ИГРАЈУ:

Малчика – **Маја Јанковић к.г.**
Савета – **Марија Гашић**
Милица – **Ема Петровић к.г.**
Бранко – **Дејан Тончић**
Штанцика – **Марко Вучковић к.г.**
Тошица – **Милош Цветковић к.г.**
Тимић, Штанцикин отац, Свештеник,
Тошичин отац – **Небојша Вранић**
Соколовић, Бранков отац – **Драган Маринковић**
Ката Тимић, Штанцикина мајка – **Јованка Андрић**
Јеца Соколовић, Бранкова мајка – **Биљана Јоцић Савић**
Малчика у младости – **Марија Марић**

Инсписијент: Александар Вуковић
Суфлер: Виолета Стевић

ПРЕДСТАВА У ЧАСТ НАГРАЂЕНИХ

Александар Поповић

СВИЊСКИ ОТАЦ

Режија: Хаџи Немања Јовановић

Народно позориште Ужице

О представи

Свињски отац је прича о људским слабостима, прича о љубави и страху од исте. Посесивна, каква у корену потенцијално и јеста свака мајчинска љубав, „љубав” мајка Даре прераста у једну општу метафору друштва, себичног, несвесног себе и неспремног на промене.

Радња драме смештена је у осамдесете године 20. века, док ће поставка изаћи из оквира времена, али не и простора, јер како сам писац каже, говори о менталитету српског народа, који се толико трудио да разуме. Има ли љубави без жртве и када жртва губи смисао? Колико смо спремни да се жртвујемо? Можемо ли данас и себе и друге у потпуности прихватити онаквим какви заиста јесмо или ћемо се увек враћати у тачку из које смо кренули?

То је та Поповићева филозофија апсурда, јер метафора започета насловом налази свој одјек у виду отржењења на самом крају круга, али нуди и наду у живот.

Прихватање себе и својих мана је полазна тачка у сваком процесу промене. Да ли смо спремни да се препознамо и колико смо спремни да се мењамо? Зато нам је сусрет са Александром Поповићем на сцени неопходан. Његов поглед треба издржати, треба га у душу погледати, јер то је пут да завиримо и у себе, да се театар врати вечитим темама а глумац лику. Тај лик, процес његовог рађања и настајања, управо су оно што глумцу недостаје. Свет живих, опипљивих, аутентичних, малих људи са великим проблемима који не могу да се не одиграју и не проживе. У њихову кожу се лако увлачи, а из исте после тешко налази пут назад. Јунаци Поповићевих драма својим проблемима и малим животима толико зраче, и просто траже да нису само костим, и нису само шминка, и на крају нису само ни лик, они су сам глумац. То је Поповићева магија којој се нити може, нити треба одупирати. И кад се на сцени сретну лик-глумац и гледалац-лик, ко ће се тог истог лика лакше одрећи кад га једном препозна?

Хаџи Немања Јовановић, редитељ

14. мај 2022. 20.00 часова

СВИЊСКИ ОТАЦ
Александар Поповић

Режија и сценографија:
Хаџи Немања Јовановић
Костимографија: Тамара Бушковић
Дизајн звука: Никола Пејовић
Дизајн светла: Александар Росић

ИГРАЈУ:

Дука Сујић – **Тијана Караичић Радојичић**
Стева Васиљевић – **Бранислав Љубичић**
Мајка Дара, Стевина – **Биљана Здравковић**
Тетка Зага, Дукина – **Ивана Павићевић**
Др Милорад Бајић, психолог – **Вахидин Прелић**
Сукијасевић, начелник потерне службе – **Игор Боројевић**
Управник КПД – **Момчило Мурић**
Судија – **Хаџи Немања Јовановић**
Миланка – **Драгана Врањанац**
Мрвица – **Јована Васиљевић**

Инсципијент: Јанко Радишић
Суфлер: Младен Васић

Техничка реализација: Маријана
Зорзић Петровић
Бине мајстор: Славко Васић
Мајстор светла: Александар Росић
Мајстор тона: Никола Пејовић
Уметнички кројач: Гордана
Мајдов Марковић
Гардероберка: Гордана Савић
Шминка: Мирјана Илић
Реквизита: Милан Мијаиловић
Столарски радови: Обрадин Курлагић
Декоратери: Миломир Богдановић,
Млађен Ћитић, Душко Јанковић

ОКРУГЛИ СТО КРИТИКЕ

Др ЗОРАН МАКСИМОВИЋ, модератор разговора

Др Зоран Максимовић, театролог. Дипломирао је на Филозофском факултету у Новом Саду, на Катедри за историју. Магистрирао је и докторирао на Академији уметности у Новом Саду, на Одсеку театрологије.

По пројектима, радио је у Српском народном позоришту и Стеријином позорју (1982–97), и као новинар на Радио Новом Саду (1992–93) и ТВ Нови Сад (1996–98).

Од 1991. запослен је у Архиву Војводине, а од 1995. је у Позоришном музеју Војводине (од 2002. до 2017. био је директор).

Редовни је члан Матице српске од 1995, а од 2004. члан њеног Одбора Одељења за сценске уметности у музику, и секретар од 2020. Сарадник је *Српској биографској речника* (од 1996), *Енциклопедије Новог Сада* (од 1999) и *Српске енциклопедије* (од 2007). Члан је Главне редакције научноистраживачког пројекта Позоришна култура Војводине Позоришног музеја Војводине (од 2003).

Учесник је више домаћих и иностраних симпозијума, семинара и конференција. Био је члан жирија на позоришним фестивалима и за доделу уметничких награда, научних признања и члан више струковних, организационих, извршних и управних одбора, савета и комисија. Од 2006, члан је Удружења позоришних критичара и театролога Србије (огранак АИТС). Један је од оснивача Фондације „Лаза Костић“ (Лондон, Београд, Нови Сад, 2009). Потпредседник је Новосадске секције Међународног савета за игру (CID, од 2014) и потпредседник Савета Међународног фестивала позоришта за децу у Суботици (2014–2018).

Аутор је и двадесетак музеолошко-театролошких изложби (Србија, Словачка, Мађарска, Велика Британија, Република Српска).

Објављивао је у зборницима радова, периодичним публикацијама и дневним листовима, домаћим и страним.

Аутор је и приређивач више публикација, између осталих: *Мира Бањац*, 2002; *Двадесет година уметничке улоге Дијане Козарски*, 2004; *Владимир Маренић – позоришно сликарство, сцена и костим* (са Б. Нишкановић и Р. Лазићем), 2005; *Јуриј Љвович Ракићин – живој, дело, сећања* (са Е. Успенски и А. Арсењевим), 2007; *Оксана Сторожук – двадесет година уметничке улоге*, 2009; *Мира Бањац – 60 година уметничког рада*, 2011; *Позорје*

Лазе Костића, 2011; *Theatre poetics of Laza Kostic*, 2012; *Уметност улоге Милана Лазића* (са Г. Теглаши), 2013; *Ибзенове драме, и на војвођанским сценама*, 2016; *Све наше Хеге*, 2018; *Светлана Бојковић – Уметност глуме или играње за истином* (са Б. Атанацковић), 2019; *Позориште у времену сваком – Каћало изложбе поводом 100 година Удружења драмских уметника Србије*, (са М. Одавић, Ј. Ковачевић, М. Перишићем и С. Лазић), *Удружење драмских уметника Србије*, Београд 2019; *Јосиф Шлезингер – живој и дело* (са Ф. Неметом, Љ. Ристовски и В. Тодоровићем), 2021; *Обнова Српског народног позоришта (1918–1921)*, 2021.

Др Зоран Максимовић

КРИТИЧАРИ

МИЛОШ ЛАТИНОВИЋ, критичар

Милош Латиновић, књижевник. Рођен 1963. године у Кикинди. Основну и средњу школу завршио је у Кикинди, а Факултет политичких наука у Београду, где је одбранио мастер рад на тему: Стеријино позорје и позоришни живот Србије. Тренутно је на докторским студијама на истом факултету БУ.

Радио је као новинар у листу „Комуна“ и Радио Кикинди, а сарађивао је са редакцијама више дневних листова и часописа у Србији, међу којима су Дневник (Нови Сад), Борба (Београд), Национална географија и други. Неколико година уређивао је књижевну рубрику под називом – Рукописи, листа српске дијаспоре „Кишобран“ који излази у Ванкуверу – Канада. За новинску репортажу *У сред ђоља око мора* објављену у магазину „Недељни дневник“, 1999. године добио је „Гран при“ фестивала „Интерфер“ у Сомбору.

У периоду од 1999. до 2001. године обављао је дужност директора Народне библиотеке „Јован Поповић“ у Кикинди, а од 2003. до 2008. године био је директор Народног позоришта у Кикинди. Као члан општинског већа СО Кикинда био је задужен за ресор културе, образовања и медија у периоду од 2008. до 2013. године. Учествовао у покретању и организовању стручно-теоријског симпозијума „Кикиншки дијалози“, који је одржаван у овом граду у периоду од 2002. до 2005. године уз учешће еминентних социолога, културолога, филозофа и других теоретичара из Србије и окружења.

Аутор је шест збирки прича, девет романа, две књиге есеја, две монографије и десетак драмских текстова (пет је објављено у позоришној и књижевној периодици) од којих су *Панонски карусел* и *Пауадор или Црњански* изведени у НП Кикинда, а *Крв црвеног ђејла* у НП Ниш.

Објавио је више од сто књижевних прилога у периодици, недељним и дневним листовима.

Роман *Шекспиров клијент* (Стилос, Нови Сад) био је 2002. године у ужем избору за НИН-ову награду.

Књига *Приче вејрова*, после два издања у Србији (Читоштамп, Београд и Прометеј, Нови Сад), преведена је на румунски и немачки језик, а *Сћо дана кише* на бугарски језик (Персеј, Софија).

Милош Латиновић

Романи *Шекспиров клијент* и *Четири лудила*, преведени су на руски језик (Скифија, Санкт Петербург), док је *Шекспиров клијент* преведен и на македонски језик. Такође, бројни прозни текстови су му преведени на енглески, мађарски, словеначки, словачки, руски и македонски језик.

Жири Друштва књижевника Војводине прогласио је роман *Целаиш у рају* (Стилос, Нови Сад) за најбољу књигу 2008. године, док је за поетско-прозну

збирку *Звезде и осјирва* (Геопоетика, Београд) добио награду „Стеван Пешић“ 2012. године.

За роман *Сћо дана кише* (Вулкан издаваштво, Београд) награђен је престижним признањем „Златни сунцокрет“ (Награда Витал), 2014 године.

Роман *Ејџае ноћи* (Вулкан издаваштво, Београд) добио је награду „Лаза Костић“, новосадског Сајма књига (2020. године)

За поезију је награђен првом наградом на фестивалу „Пролеће“ у Софији у Бугарској.

Есеј о глумцу под насловом *Између змаја и њејовој њејве* награђен је првом наградном „Златно перо“ на конкурс у Пожаревцу.

Главни уредник је позоришног часописа *Сцена*, који издаје Стеријино позорје у Новом Саду

Тренутно је директор БИТЕФ театра и фестивала.

Ожењен је и има двоје деце.

АЛЕКСАНДРА ЈОВАНОВИЋ, критичарка

Александра Јовановић, рођена 1996. године у Врању. Дипломирала је и мастерирала на Факултету драмских уметности, смер драматургија, где је тренутно на докторским студијама. Живи и ради у Београду.

Радила је као драматург при Позоришту „Бора Станковић“ у Врању неколико месеци.

Писала је текст за докторски уметнички пројекат Анђелка Беровића *Интимности: Када спавам мислим да сам будан*, који је премијерно изведен у Народном позоришту у Београду, 2020. године.

Радила је адаптацију комада *Дечко из последње клупе*, који је изведен у позоришту „Тоша Јовановић“ у Зрењанину 2021. године, у режији Тијане Васић. Такође, адаптирала комаде *Окамењено море* и *Тројанке*, који је под називом *Окамењено море* премијерно изведен у Позоришту „Бора Станковић“ у Врању 12. јануара, у режији Стевана Бодроже. Ауторка је сценарија за дипломски филм *Крошчи*, редитеља Јована Димоског, на Факултету драмских уметности, премијерно приказаног на 69. Мартовском фестивалу ове године.

Њен роман *Црна њилица* освојио је бројне награде – награда Политикиног забавника 2020. године за најбољи роман за децу и младе; Награда Града Ниша „Мален цвет“ за 2020. годину, за најбољи роман за децу и младе; номинован је за регионалну књижевну награду за стваралаштво за децу и младе „Мали принц“, на фестивалу „Везени мост“ у Тузли.

Роман *Црна њилица* уврштен је у 200 најбољих романа за децу и младе на свету, у међународном каталогу White Ravens 2021. који издаје минхенска библиотека за децу и младе.

За текст *Жеља* (рађен по мотивима романа *Црна њилица*) добила је награду „Сигридруг“, на Змајевим деčјим играма у Новом Саду, у оквиру фестивала „Монодрама за децу“, 2021. године.

Награда „Млади Дис“ за 2020. годину додељена јој је за песничку збирку *Јајма*, а исте године освојила је и награду „Стеван Сремац“, друго место, за циклус песама.

Добитница је прве награде за кратку причу на такмичењу удружења „Скрибонаути“ из Хрватске, за причу *Јованка*, 2021. године.

Александра Јовановић

Објавила је причу *Биш-ка изјуира* у збирци кратких прича *Бибер 4*.

Збирка песама *Прсти у њећем крзну* је у припреми, а тренутно пише други роман за младе под радним насловом *Сва брда су истиа*, у издању Креативног центра.

ТИМ 58. ФЕСТИВАЛА „ЈОАКИМ ВУЈИЋ“

Директор

Младен Кнежевић

Извршни продуцент

мр Војо Лучић

Уредник каталога / билтена

Дамјана Јовановић

Односи са јавношћу и маркетинг Фестивала

Јована Перић

Организатор

Бојан Илић

Техничка координаторка

Ана Колбјанова

Визуелни идентитет

мр Милена Вучковић

Техничка подршка

Ненад Милорадовић

Екипа технике

Владан Бркић, Зоран Стевановић, Страхиња Ђорђевић,
Марија Вујичић, Саша Ђорђевић, Никола Манић,
Саша Радивојевић, Иван Филиповић, Добрица Андрић,
Зоран Јокановић

Административно-правни послови

Светлана Борковић, Надица Огњановић

Рачуноводствени послови

Данијела Миленковић, Снежана Недељковић,
Данијела Стевић, Снежана Ристић

Домаћини труппа

Александар Милојевић, Јасмина Димитријевић, Чедомир Штајн,
Ненад Вулевић, Сања Матејић, Марија Ракочевић, Александар
Милорадовић

Видео продукција

Дарко РИОТ

Билетарница

Милица Ђорђевић

Разводнице

Марија Пековић и Милица Савић

Волонтери/ке

Канцеларија за младе Крагујевац – Бојана Крстовић,
Петра Гавриловић, Хелена Арнаут, Јована Марковић,
Софија Стојановић, Жељка Вукићевић, Лазар Станојловић,
Емилија Савић, Катарина Марковић, Данијела Пантовић,
Ђорђе Петровић, Никола Шаркочевић, Александра Чупић,
Александра Трговчевић

